

POKROK ZAPADU.

Tiskárna: 1811 1111 1114 ulice
Telefon 6. 1008.

Vychází každou úteru.

Vydává: Tiskárské Družstvo.

Hlavní redaktor: JAN ROHICKÝ

Redakční adresa:

POKROK ZAPADU

Omaha, Neb.

PŘEDPLÁTÁNÍ
Pro Spojené Státy a Kanada cizinci \$3.00 na rok. Spolu s Rukovnicem Americkým \$5.00. Každý celoroční předplatitel v době předání je oprávněn ku prosvitu.

ZÁKLADY PENĚŽÍ
Jesu nejběžnějším, když se koupí na počtu peněz na expresu Money Order a týkají se zde. Též v registrovaném dopise, aniž by byla potřeba platby za služby posílání. Máte-li jistotu, že služba je poskytnuta, za kterouž v případě zrušení, způsobilosti a kdekoli postarají obdržíti měří. Na místě druhých přímých nebo 1. a 2. desetová kopie. Všechny služby poskytují pouze pod jedinou adresu: redakce: pouze takto: Pokrok západu, Omaha, Neb. - Více není na adresu potřeba.

OHLÁSKY
Drobné a různé ohlášky vyznačené pouze za klíč peníze k obědovému přílohu jsou. Za drobné ohlášky obyčejně vyžadují, neposílají peníze, třeba 25 centů za úroveň. Za různé ohlášky, bližnější, snížily a jiné, třeba \$1.00 za tři měsíce, za každé upravené. Nechtě každé proto přílohu objednatelka tolik peněz, jak velkou ohlášku máti si přeje. Čemž ohláška na delší dobu oznámí se ochotně na posílání. Adresujte jednálně: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Omaha, dne 8. listop. '93

JEST TO PŘIROZENÝM ZJEVENÍM, v dějinných lidstva stále se opakuje, že vše co bezúčelné, co neplatné, co polovičaté, během doby klesá v nívec a zapomenutí.

SVĚTOVÁ VÝSTAVA SKONČILA. Stalo se tak, vzhledem na smutek v jaký v Chicagu se halilo nad zavražděním svého mayora způsobem velice klidným. Veliké dílo jest dokonáno, Chicago co bylo silbilo šťastně provedlo, získavši si uznání celého světa.

NEW-YORSKÝ JEDEN SOUCEP POKUTOVAL pořádně chlapka, jenž obvažal si ruku, aby tím spíše žebraťi mohl. Dobře tak. V nynější době nutno již i v udílení dobrodiní býti opatrným, dostává se ho mnohdy nehodným na úkor potřebného.

NESMÍ SE TOHO NIKTERAK UPÍRATI, že odvolání zákona Shermanova mohlo míti na obchod blahodárného účinku, kdyby bylo se stalo hned po svolání mimořádného kongresu, nyní asi mnoho nepomůže. Takové jsou úsudky obchodních jednatelů.

ZA RAVÍ ZVĚCNĚLÉHO MAYORA chicagského Carter H. Harrisona ubírali se všichni vynikající politikáři, bez rozdílu stran, důkaz to, že ztráta Chicaga v muži tom byla nemalá, strany demokratické tím větší. Harrison dovedl imponovati lidu a jednalo-li se o trochu slávy vlastní, dovedl vlii své obyčejně vždy platnosti zjednatí.

KONGRES UKONČIL SVÉ ZVLÁŠTNÍ zasedání a sejdě se teprvé k pravidelnému zasedání v první pondělek v prosinci. Kdyby se byl odročil pouze do té doby, byla by vládní pokladna o \$160,000 zisknější, jež jim musí vyplatit cestovného. To by ale nezabili být demokraté, aby obecní pytlík četili.

ŽELEZNÉ SOUCÁSTKY VELIKÉ BRONZOVÉ sochy Svobody na Bedloee Island v New Yorku, na mnohých místech následkem vlivu povětrnosti prý zrezovatěly a mohly by se poroučet. Některé časopisy odporuují pořádnou správkou té bronzové Svobody, jakož i té druhé nebronzové.

"CHICAGSKÝCH LISTŮ" NENÍ VÍCE. Namáhání delictva, aby podnik v základech ofseseny udrželi bylo marným. Co vystřídalo se tam managerů, co redaktorů, co práce listu se věnovalo, však při značné soutěži českých listů, jichž jest dosti, nepomohlo to a "Chicagské" za jednu padly, aby snad více vyzkříseny nebyly.

CHICAGSKÝ MAYOR HARRISON nebyl sice nejzkušenějším mayorem, jehož Chicago kdy mělo, za své správy popouštěl často údu živlím neládnostm, však přes to přece těžil se oblíbě veliké, vztáť snad než který jiný občan chicagský, což dokázáno bylo by při minulé volbě. Sotva kdo jiný přes opposici velkého anglického tisku býval by mohl být zvolen. Svůj obličnost měl co děkovati nepochybě své demagogické lichotnosti. On byl Američanem mezi Američany, Němcem mezi Němci, Iránem mezi Irány, Čechem mezi Čechy, ba i Indiánem mezi Indiány. U Čechů byl obličnost hlavně proto, že za jeho správy dostalo se Čechům zastoupení v úřadech větš měrou, než kdy před tím, ač dojista přinesla to škátečně doba.

TREY KONEČNĚ MÁME NEJAKOU taxu, za jakou se úřadní hodnosti kupují. Vyslanectví stojí \$50,000, - tolik aspoň dle k volebnímu fondu Clevelandovi Anglo-fob Van Allen a obdržel vyslanectví v Itálii. Sekretářství ve vyslanectví má cenu \$10,000; tolik přispěl James Roosevelt, takto Američan, jemuž je ale Amerika příliš špatná aby tu žil a proto tráví své dny na výsluní paraskú dvoru anglického a za to byl ustanoven sekretářem tamějšího ve vyslanectví, což mu ovšem zjedná přístup do kruhů dvorních a šlechtických. Což pak aby přistě dali demokraté úřady "na bubnu?" Tak by sehnali nejdříve a největší volební fond? "Kdo dá vše? Po první, - po druhé - a naposledy - po třetí: prodáno!" A to je ta Jeffersonská prostota a jednoduhost?

TAAHE PORAZEN! Místo něho Windischgraetz. Velikého rozdílu asi mezi nimi nebu le, jen tolik sluší doznati, že byla to otázka česká, jež konečně i houževnatému Tasňovi podrazila nohy a císaře Františka do rozpaků uvedla, do rozpaků takových, že mohly by jej přivésti aspoň potud k rozumu, že chce-li tak silně trojspolku se držeti, že bude muset chtít nechtě s vůli "milých svých" národů počítat. Výrok jeho sotva rozružené mysle stran upokojí, praví: "Nic neodvratí mne od toho, abych pevně se přidržel trojspolku. Nechat to vyžaduje velké finanční oběti a nechat spojeno je s tím mnoho nepokoje a starostí; a byt ty čbēti sebe větší býti měly, nic mně nemůže zabrániti, abych slovu svému dostál." - František mluví již jako jeho mladický a nezkušený spolevec Vilfmek. Ten rozum teprvé dostává a onen na stará kolena oň as přichází.

PODLE DEMOKRATICKÉHO BLÁBOLENÍ je cehraňné clo zlodějským a každý vyrabitel, jehož výrobek je chráněn clem, přiřadí si obnos clu ku ceně výrobku, okrádaje tak spotřebovatele. Tak to přece učí demokraté, je-li pravda? Nuž, podívejme se na jejich pravdomluvnost. Vezmem za příklad karty. McKinley uvalil na ně clo 50 centů na každou hrn. A zač se prodávají obyčejně hraet karty? Každý ví, že od 10 do 25 centů. Kde pak tu zůstalo clo? Vezměme za příklad látky bavlněné, muselny a kalika. Clo na ně je 4 a 6 centů. Však ony se prodávají za 5 až 8 centů. Kde pak tu zůstalo clo? Vezměme za příklad satstvo. Na to je clo 60 procent a tedy na 10dolarový oblek bylo by \$6.00. Což tu nevidí každé, kdyby byl továrník clo na ceně přiřazil, že by byl musil vše obdržet zdarma, poněvadž v té ceně 10 dol. zahrnut je též již výděleke obchodníka a velkoobchodníka? Tak bychom mohli hromaditi do nekonečna důkazy, že ta demokratická tvrzení jsou pitomým blábolením. Však to nic neprospívá, oni blábolí a blábolití budou dále, pokud nalézati budou nepřemýšlejších věřících. Koho le-

tosní rok nepřesvědčil u "prospěšnosti" demokratických snah a záslu, tomu je ovšem marno mluvit.

PRESIDENT CLEVELAND radí nám ve svém prohlášení: "V ten den za nechneme práce, sejděme se v modlitbách, kde si můžeme vzpomenúti toho, co nám bůh učinil, a odtud by nás dle ve zpěvu a modlitbách dostoupil jeho trůnu. Nechtě přibuzat a přitěle společně se veselí a tší v ten den a chudým nechtě se dostane hojných darů na důkaz upřímnosti našeho díkůčinění." Jak a to, finanční křiz, učinil nám i to pářní bů? Pak li ano, toť s těmi dky by to dopadalo bludě, či dntí to páni demokraté vatrřit všechňo co bylo a snad bude ještě na - pářa boha? Na republikány nemožno, proto taková tato byla by dost po'rodinou.

VE FINANČNÍCH KRUŽECH zavládly přý lepší poměry. Banky přý mají peněz dosti, ale uenť přý dost těch, jimž by půjčovali. Velkoobchodníci přý nyní mohou obdržet půjčky pro obchod, ale nedluží se; továrníci mohou přý nyní mítí od banky požebné zálohy, ale nepožadují je a nechávají tovary zahálet. A to přý je, die Dennice, pořád ještě vinnen ten zločebný McKinley. Nu, to je huba! Kdyby ji měl Kuba! Když ví, že pokud nenastoupili demokrate, po ty dva a půl roku za správy republikánské, co byl zákon McKinleyho v platnosti, byly malé přičiny ku stříznostem. Bylo práce dost a trzdy slušné a vše co farmer prodává, též platilo obstojné. V zákoně se nestala změna žádná a proto nemůže letošně tšně být vinen zákon McKinleyho. Ta tšně je dojista následek nějaké změny. Nuž, neuf-li to změna u vlády, jaká jiná změna tšně způsobila? - Nevíme zda-li pravda, co o bankách se praví, ale jest to velice pravdě podobno. Před 3 měsíci banky nepůjčovaly, naopak půjčky ztahovaly, proto že lid, vkladatelé, na ně naléhali a chtěli své vklady vyzvedati. Proto musily též banky mítí větší hotovosti než jim pohodlno. Však obchod a průmysl přece vázne. Proč? Ne proto, že máme zákon McKinleyho, ale že chťi demokraté tž zrušit. Průmysl a obchod se podstatně a trvale nezlepš, pokud otázka celní je v nejistotě.

SLAVIE VYPRÁVÍ SVÝM ŌTENÁRŮM povídačky, které podávají důkazy, že buď se mýlí, aneb klame. Onendy vyprávěla, že přý majitelé sklárny v Salem, New Jersey prodali do Anglicka pět nákladů lahví, k čemuž dodává: - "Zde máme tedy doznání továrníků z oboru vysokým clem chráněného, že nepotřebují žádné "ochrany" proti laciné výrobě cizozemské, že mohou platiti vysokou mzdu a konkurovati s cizozemskými továrníky nejen v americkém trhu, ale i na trhu anglickém, platíce vedle toho výlohy zářilků zboží." - V jednom z posledních číslech vypráví opēt, že jistá továrna v Yonkers (firma se neudává) vyváží koberce do Evropy a rozumuje tímž svrchu uvedeným způsobem. Nuž dejme tomu, že je tomu tak jak Slavie píše, což není to potvrzením toho, každému kdo věci pozoruje je známo, co ale demokratické časopisy popírají, totiž: že ochraňné clo služí k rozvoji průmyslu a rozvoj průmyslu k zlacnění výrobků. Proč? Proto že rozvoj průmyslu poskytuje americké vynalézavosti práce četřicet strojú, následkem čehož výroba může díti se levněji, což jest ku prospěchu celého národa.

VARI Z CESTY, ONO TAK ZVANÉ a nás nehodně označen "národně žebračství!" Sokolstvo hodlá napraviti čeho na sjezdu chicagském v podpoře staré vlasti zanedbalo. Sokol "Slovanská Lupa" první dal přispěvek \$100. - Nuž, dále k mužným činům! Zapamatovati dlužno si

slova dvou řečníků na společné scház Sokolové v Chicagu a sice sok, Pecky a sok, Štolík. Sokol Pecky líbil truchlivé postavení všech těch, kdož se do spárů rakouských byrokratů drátanou a vyzvřeloval, že nejděpe lze prospěti bojovníkům ve staré vlasti podporováním uvězněných i rodin jejich. Zeláště nutno to mří zřetel k nemajetným, jako jsou, mnozí studenti a pak pokročilí dšinci, kteří stejné proti rakouské tyranii bojují a obyčejně, když ōfádám do rukou padnou, mnohem více křust než člověk bohatý. Sokol K. Štolík nabádal k ráznosti a obětavosti. "My všichni", pravil, "seslabili jsme tedy bojovníků vlastní české svým vystěhováním. Nyni jest povinností našť nahraditi to takovým způsobem, jakým nám možno vlastní prospěti." Vyzvřeloval, že prohlášení výminečného stavu nad Prahou přivedlo americké Sokoly k napravování toho, co bylo zanedbáno při sjezdu Nár. Jed. Sokolské odepřením peněžní podpory ōčelům staré vlasti. Na konec projevil náhled, že nutno jest zorganizovati spolky a jednotlivce česko-americké v mocné těleso, které by každé huutí uvědomělosti a pokrozu schodě, zubožené vlastní našť podporovalo. - V Omaha by byli jsme první, avšak milerádi a ochotně ku společné hotovíme se práci a když Sokolstvo, N. J. S. jí svou sankci dá, jak povinnost její, pak výsledky dobré dostaviti se musí. Jednu konečnou enost, tu nejvyšší, společnou a vždy pětstojmež co nejvlejší to láska k vlasti, z níž jako paprsky ze slunce všechny enosti se přýstí. Láska k vlasti, toť ona hubitelka mrzké soběčnosti, toť roditelka všech činů vznešených a velikých. Nadšenou láskou touto z popele rumu minulých trudů k nové síávě a moei povznese se národ český a Sokol náš nechtí i zde předlěta všemu co hlasatel na nové dráze volnosti. Toť úkol náš, toť desah a obsah činnosti Sokolské, toť podíl náš v společné práci národní. Úloha, myslíme, je to a podíl takový, že hrđost a nadšením může toho naplniti, komu jest usouzen. Kdyby úkol ten každý Sokol svědomitě plnil, mohl by právem zvolati: "Já jsem Sokol a kdo je víc?"

JAK JIŽ NAŠIM ŌTENÁRŮM ZNÁMO, z ohlášení taj. Nár. Výboru, blíží se k uskutečnění opēt jedno dílo, které obral si za úlohu Národní Výbor. Dějiny národa českého v angličtině, sepsané panem Vikersem a revidované pány Jonásem, Zdrůbkem a J. J. Králem vyjdou již v příštích tšdnech. Tím vyplněna bude mezer a dávno a bolestně pocítovaná. Tím odstraněn bude nedostatek, za který jsme se všichni hanbiti musili. Tím poskytnuta bude příležitost šířím vrstváám anglicky ōtoucňo lidu, aby seznal národ náš po stránce historické, - aby poznal náš jak jsme byli a jakými jsme nyní a přestál nás považovati za něco jiného, než čím jsme. Dějiny tyto musí sloužit k našemu povzneseí a rozplašení mnohých předsudků proti nám. Však na nás jest zároveň, abychom pečovali o všemožné jich rczřěšení. Každý sebevědomý Čech měl by mítí výtisk dějin těchto doma, ve své knihovně a to z více než jedné příčiny. Má-li dítka, jež chodí do školy anglické, - a ž dítka my nechodí? - měly by čísti dějiny oteč svých a dovedly by si pak mnohem více vážití rodičů svých a národa, z něhož pochází. Má-li kdo souseda Američana, neb takých více, měl by mítí Vickersovy dějiny národa svého a když by je sousedům k přečtení zapůjčil, dojista že by získal jen na vážnosti sám, i celý národ český. Vřbec, každý měl by dějiny tyto mítí v domě svém, každému měly by býti knihou rodinnou, tak jako je jí bible Američanu. Z toho seznal by každý cizojazyčný jeho host, že si váží národa svého,

je sdráňm jeho synem a protu dobrým občanem. Jití přítřtí vyjdou Dějiny tiskem. Bude sáhlá kniha, 700 stran, a mapkou a mnohými vyobrazení počkám a tšlkém papře a v tšně. Cena její bude \$3.50. Národní výbor, kterýž záváke odebral 600 výtisků, vyměnil že bude smět před vyjitím přobjednávky a předplatě na s v ceně snížené, totiž za \$1.00 tedy v tšjnu každého, aby se přihlásil a předplatě na kol sáil. Vřak jest to i nutno k oně z jiné příčiny. Jak se zavázal se Národní Výbor k o ní 600 výtisků, kteréš hotoviti títí musí a jest tudíž nutno, žnize k tomu ōbili byli pot jakmile kniha bude hotova. Taj. Nár. Výboru jest: R. V. kovář, 1444 So. 16th St. Omaha, Neb. Při této příležitosti nemístným připomenouti, že velice podpora Nár. Výboru všeobecněmu uznání prospě působnosti. Die zprávy po za měsíc září přijato bylo N borem pouze \$23.22. Chyžský aby Nár. Výbor v úspěšnosti své pokračoval a vyd sobíl, musí mu k tomu posky prostředky!

Konec výstavy.

Posledním dnem měsíce skončila kolumbiická výstava a s lého "Bílého města", jež skoro ječnou rychlostí vzniklo na břech modrého Michigana, jsouc pých Chicaga, shromážděním lidí v národů a nejvelkolepějši ukáplle, práce, vynalézavosti, um vědy, jaká kdy snesena byla v jednom, nebude v brzku více. gická smrt mayora Harrisona znila sice obmýšlené oslavě ehy na zakonění; nebylo dlouhý slavných řečí, nebylo veliké osvětlení a ohňostrojů, hluč fanfár a jiných projevů slavnosti. Vřak i bez slavného zakončení zůstane výstava kolumbiická, v chicagská, jednou z nejpozornějšich ze všech kdy odbyvaný zdar, a nřmž se potkala bude pýchou Chicaga, i celé Ameriky.

Když po celoročném zápasu gresu prošel konečně zákon nřjřet pořádání výstavy v Chic k uspořáí tšže ani dva roky valy, pokládalo se skoro za ne aby v té poměrně kratičce mohly všechny přístavy k ō a důkladně výstavě učiněny. Vřak tu opēt osvědčily se dť praktičnost Američanů a sv kvapen byl nerozřáhlejřš, ne nejúplnějš výstavou, jaká ž zemi odbyvána byla.

Chicagu platí ovšem zásl mřstě první a jest velkou o zda-li kde jinde byla by se v podobným zdarem potkala. cagu projevena tentokráte, t vždy, ta pravá americká povost a obětavost, v kteréž je ruka zdaru spočívala. Ob chicagské štědře přispělo k potřebného kapitálu, pět Chicago, město samo, posky sumu pět milionů dolarů a nedostávalo po vynaložení skrovné podpory se strany k vypůjčeno hravě v Chicagu 5 milionů dolarů - sumy tš obrovské, povázíme li, že v ōniku nestála vláda, nřbrž polečnost scukromá.

Vřebecně uznává se, že každém ohledu předstihla kolumbiická všechny výstavy šf. Pouze celková návštěv tak četná, jako při výstavě r. 1889.

Tuto navštívilo celkem 28 osob, kdežto chicagskou 27,494,998, z nichž 21,477, vstoupné. Výstava pařizská měsíců, tak jako chicagská